

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG. 25 NOVEMBER.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 24 November.

In de zitting van Dingsdag zijn de algemeene beraadslagingen over Hoofdstuk IV der Staatsbegroting (Deel II) voortgezet. De heer van Lijnden, minister van Justitie, een compliment over den meer dan gewonen moed, waarmede hij zijne betrekking heeft aanvaard, en dankte hem voor den onlangs genomen maatregel betreffende het vervoer der gevangenen, dat voortaan spoediger en min kostbaar zal plaats hebben. Hij dringt aan op vermeerdering van personeel bij de cellulaire gevangenis, op eene vermindering der regtskosten, enz. De heer Jongstra gewaagt van de drie voornamen van het ministerie te verwachten wettten. Wat die nopens het regt van vereeniging en vergadering betreft, gelooft hij, dat de vele bepalingen, in onze wetgeving voorhanden en die dat regelen en beperken, nuttig en niet wel te missen zijn. Twee bepalingen zijn er echter nog in werking, die geheel de uitoefening van dit regt belemmeren en die hij wenscht te zien afgeschaft. Ten aanzien der ministeriele verantwoordelijkheid, deelt hij eenige bedenkingen mede, ten slotte waarvan de verantwoordelijkheid doet uitkomen om daarin Engeland te voorbeeld te nemen. Hij vraagt voorts of de ministeriele verantwoordelijkheid bij de nieuwe wet zich zal bepalen tot onregelmatige daden, dan wel zich ook uitrekken zal tot ondoelmatige daden, gelijk hij dit verlangt. Tot de wet nopens de regterlijke inrigting overgaande, meende hij, dat de hervorming daarin te brengen, zal moeten zijn economisch en politisch. Wat de eerstbedoelde hervorming betreft, verlangt hij, dat daarbij een plaats hebbende verandering in de burgerlijke rechtspraak zoude plaats hebben. De heer van Lijnden, om hierin te voorzien, vindt op in het Hoogen beroep ten civiele bij den Hoogen Raad. Het gevolg zal daarvan kunnen zijn de afschaffing der provinciale hoven. Ten krimineele verlangt hij appél, en acht het gemis daarvan eene anomalie, die niet meer bestaandaar is. In betrekking tot eene politieke hervorming der regterlijke magt, wijst hij op de harmonische vereeniging, in onzen konstitutionnelen regeringsvorm vervat, van de drie denkbeelden van monarchie, aristokratie en democratie, die in de uitvoerende en wetgevende magt zijn vertegenwoordigd. Hij betreurt nu, dat het democratische element niet in de regterlijke magt aanwezig is door het gemis eener jury. Door hare invoering zou meer kracht aan de regterlijke magt worden gegeven. Eene jury zou hier te lande, mits gewijzigd naar mate van de opgedane ondervinding buiten slands, wenschelijk zijn en in overeenstemming met de nieuwe orde van zaken.

De heer Luyben zeide, naar aanleiding van het door dezen spreker aangevoerde, dat, wanneer de minister mogt verklaren in de wet het democratisch beginsel te zullen overbrengen in die uitgebreidheid, als die spreker zulks wenschelijk acht — hij zich tegen dat hoofdstuk zal verzetten. De heer Jongstra zijne bedoeling nader toe. Hij had namelijk te kennen gegeven, dat, wanneer 's ministers' besluiten met de zijne overeenkwamen, hij voor het hoofdstuk zou stemmen. Hij gaat derhalve van hetzelfde oogenpunt uit als de vorige spreker in te genovergesteld zijn. Men kan over de inrigting der jury verschillend oordeelen, maar het denkbeeld zelf wordt door een groot aantal geleerden als niet zoo verwerpelijk beschouwd. Hij had allen eerbied voor het gevoelen van anderen, maar verlangde, dat men dien ook voor het zijne zou hebben; waarop de heer Luyben verklaarde, dat hij met zijne woorden geene onbescheidenheid had willen begaan, maar slechts zijn afkeer van de instelling eener jury had willen te kennen geven. Hij heeft de ondervinding voor zich, om te weten wat eene jury is, en hij hoopt, dat ons land daarvan bevaar blijft. Wij voeden dezelfde hoop. De minister van Justitie heeft de bedenkingen beantwoord, die door de sprekers zoowel Zaterdag jl., als heden gemaakt zijn, of de inlichtingen gegeven, welke door hen zijn verlangd. Hij herinnert de toezeg-

gingen, die in de Mem. v. Beantw. gedaan zijn nopens de aanbieding in de eerste plaats van die ontwerpen, welke door de Grondwet worden voorgeschreven.

Deze ontwerpen, ministeriele verantwoordelijkheid, regterlijke organisatie, regt van vereeniging en vergadering zullen zoo spoedig mogelijk worden ingediend, en alsdan zal blijken welke beginselen ten grondslag liggen van die ontwerpen.

Hij zal zich beijveren daarbij te voldoen aan hetgeen de Grondwet verlangt. Hij kan niet inzien dat de voorschriften der Grondwet ten aanzien van het regt van vereeniging en vergadering, eenigzins hinderlijk zouden zijn aan de vaststelling dier bepalingen, welke noodzakelijk mogten wezen tot handhaving van de orde in de maatschappij. Wat het vraagstuk nopens de jury aangaat is hij niet bepaald tegen die instelling, maar meent dat noch de meerderheid in de Kamers, noch de meerderheid van de ingezetenen voor de invoering van de jury gestemd is. In allen gevalle is de behandeling van die vraag op dit oogenblik voorbarig.

Voor de cellulaire gevangenis is het zeer moeilijk geschikt personeel te vinden. Eerlang zal er een nieuwe direktie te Amsterdam worden benoemd, waarvan veel goeds te verwachten is. Eindelijk geeft de minister de stellige toezegging, dat eene partiele verandering van de lijfstraffen, bij het zeewezen van kracht, spoedig in overweging zal worden genomen. Hij is het in den grond der zaak met den heer Hugenholtz daaromtrent eens, en zal deswege met zijn ambtgenoot voor de Marine in overleg treden.

Na den minister van Justitie sprak de heer van der Linden. Hij vreesde, echter zonder persoonlijk wantrouwen jegens den minister, dat niet alles zou kunnen gelukken. Ook de vorige minister van Justitie was niet goede bedoelingen bezield, doch de gewijzigde wetten kwamen onder zijn bestuur niet tot stand. Het duurde 23 jaar eer de regterlijke organisatie werd ingevoerd; het wetboek van strafregt is provisioneel 40 jaar in werking; in afwachting dat de algemeen noodzakelijk geachte herziening van het wetboek van strafvordering plaats heeft, gaat men voort met jaarlijks f 170,000 aan geregtskosten uit te geven; en al wordt de regterlijke organisatie spoedig voorgedragen, dan moet zij nog overwogen, aangenomen en ingevoerd worden, waarmede wellicht twee jaren zullen verloopen. Waarom zou men dien tijd geheel verloren doen gaan? Op dien grond dringt hij op partiele herziening van eenige voornamen punten aan.

De heer van Akerlaken verheugt zich, dat de minister wel voor het denkbeeld van partiele herziening gestemd is.

De heer van Goltstein is niet voldaan over de bekomen inlichtingen. Hij had namelijk gewenscht, dat de minister in eene ontwikkeling zou getreden zijn van de beginselen, die tot grondslag strekken zullen van de voornamen wetten, die door Z. Exc. zijn toegezegd, en die, ingevolge de Grondwet, moeten worden aangeboden. Die vragen gelden niet alleen den minister van Justitie, maar de geheele Regering. Hij meent, dat de vertegenwoordiging alle aanspraak maken mag om ten aanzien van de hoofdbeginselen der aan te bieden wetten, behoorlijk te worden ingelicht.

De heer de Man is het met den heer van der Linden eens, dat men met leedwezen opmerken moet, hoe weinig sedert 1814 tot verbetering onzer regterlijke instellingen tot stand gekomen is, en dat de strafwetgeving, het slechtste gedeelte van de gansche legislatie, is blijven bestaan.

De minister van Justitie beantwoordde nog kortelijk de vorige sprekers. Ten aanzien der jury herhaalde hij, dat de tijd nog niet gekomen scheen om die hier te lande in te voeren. Daarna werden de algemeene beraadslagingen gesloten.

Over het algemeen schijnt er eenige strekking te hebben bestaan om den minister van Justitie als het waren tot eene blootlegging van beginselen te nopen. Hij heeft zulks van de hand gewezen, en wel te regt; immers die beginselen zullen blijken in de spoedig toegezegde wetsontwerpen; en het zal wel niet alleen de heer van Nierop

zijn geweest, die het onbillijk achtte den pas opgetreden minister aan een examen te onderwerpen.

De onderscheiden art. van het IVe Hoofdstuk zijn achtereenvolgens goedgekeurd, behalve art. 17 betreffende de kosten der algemeene of rijkspolitie, hetwelk met 33 tegen 30 stemmen is verworpen. Ten slotte is het gansche Hoofdstuk der Justitie ten bedrage van f 2,188,012,26 met 61 stemmen tegen 1 (van den heer Jongstra) aangenomen.

In geruimen tijd heeft Zwitserland niets van zich doen hooren. Omdat het weinig van zich deed hooren, daarom kunnen wij echter nog niet op Zwitserland van toepassing achten het bekende woord: gelukkig de volkeren, die weinig van zich doen spreken in de historie. Zoo men weinig van Zwitserland hoort, het is omdat het spraakloos wegsterft onder den dwang der georganizeerde anarchie.

In de laatste dagen intusschen is het stilzwijgen omtrent Zwitserland voor een oogenblik afgebroken geworden, door hetgeen namelijk berigt wordt betreffende de laatste verkiezing voor den grooten Raad van Genève, welke den 15 van deze maand heeft plaats gehad. Wij mogen niet in gebreke blijven van de bijzonderheden, waardoor die verkiezing zich onderscheiden heeft, nota te nemen; mogelijk dat zij leerzaam zijn ook voor andere landen dan voor Zwitserland alleen.

Het kanton Genève is verdeeld in drie partijen: de protestantisch-behoudende, de radikale en de democratisch-socialistische partij. Buiten die partijen vormen de talrijke Katholijken van het kanton Genève eene vierde partij, een *parti neutre*, die zich noch met de eene, noch met de andere der overige partijen aan willen of zou kunnen verbinden, omdat deze of hen volkomen vijandig zijn, of niet ten volle door hen vertrouwd kunnen worden.

De hun volstrekt vijandige partijen zijn de protestantisch-konservatieve, en de democratisch-socialistische partijen. De eerste wordt aangevoerd door den generaal Dufour en den heer Constant Rilliet. Onze lezers herinneren zich, dat onlangs eene geldinzameling voorgesteld en verordend werd, ter goedmaking van de nog onbetaalde oorlogslasten, die aan de kantons van den *Sonderbund* door de overwinnende partij waren opgelegd geworden. Wij hebben bij die gelegenheid aangestipt, dat die daad van schijnbare menschlievendheid gewantrouwd moest worden, voornamelijk omdat men daarbij alleen scheen te bedoelen, de klagen van de kantons van den *Sonderbund*, wegens de verdrukking waaronder zij bezweken, te smoren, ten einde zoo doende de aandacht van het konservatieve Europa van de weerloze prooi der in Zwitserland bovendrijvende partij af te leiden. Deze onze veronderstelling blijkt al meer en meer gegrond te zijn geweest. De lieden toch van welke het initiatief tot dit voorstel was uitgegaan, waren geene andere, dan de leden van den zoogenaamden *cercle national*, in den laatsten tijd tot stand gebracht, die de vereenigingspunt strekte aan de protestantisch-konservatieve, en aan de democratisch-socialistische partijen, en waar deze beide partijen zich gekoaliseerd hebben ter omverwerping van den radikalen Raad van Genève, die in haar oog eene onverdragelijke ergernis is, omdat hij, met James Fazy aan zijn hoofd, overeenkomstig de bestaande wetgeving, billijk wil zijn ook omtrent de Katholijken. En ziedaar dan de konservatief-protestantische en de democratisch-socialistische partijen in Genève met vereenigde krachtsinspanning werkzaam, om den radikalen Kantons-Raad omver te werpen, niet uit vijandschap tegen dien Raad, — in den grond zijn zij het met hem in enkele opzichten volkomen eens — maar omdat die Kantons-Raad geene vervolgingen wil uitspreken tegen de Katholijken, en aan deze vervolgingen de *soleil* gunnen wil! God weet hoe de zaak zal uitvallen, men het beoogde doel heeft getracht te bereiken, maar geen deswege vernomen wordt, zouden zij, de leden van den *Nederlander* en de *Fakkel*, de *Gezins* en de *Hand* literatuur van den dag innende, verklaren moeten, dat de door hen geprefereerde organen hunne meesters gevonden hebben. De taal van Ulrich von Hutten kan

naauwelijks een denkbeeld geven van de taal, door de konservatief-protestantsche en de democratisch-socialistische partijen tegen Fazy en de Katholijken van Genève gevoerd.

Wat daar het gevolg van was? Dat de Katholijken, noodgedwongen, om aan grootere rampen te ontkomen, verplicht waren, naar al hun vermogen, de radikale kandidatenlijst te ondersteunen. Dat was wel niet het absoluut, maar toch het betrekkelijk beste wat zij doen konden, en wat zij dan ook deden met dien uitslag, dat de radikale partij met eene verpletterende meerderheid de bovenhand behield. De konservatief-protestantsche en de democratisch-socialistische partijen zijn, als natuurlijk is, daarover in vernieuwde woede ontstoken, en niet nog zoozeer omdat hunne half konservatieve, half socialistische kandidatenlijst niet getriomfeerd heeft, als wel omdat het op de beschamendste wijze gebleken is, dat zij slechts eene onbeteekenende minderheid in het land uitmaken, en dat al haar woelen en wroeten en stoken en sarren geen ander resultaat kan hebben, dan dat van hunne laagtelooheid op de duidelijkste wijze te doen uitkomen.

Hopen wij, dat James Fazy erkennen blijve, dat er geen herstel voor het kanton Genève mogelijk is, tenzij hij de beginselen van recht en billijkheid handhaaft, ook omtrent de Katholijken — hoe luide hunne vijanden daartegen ook protesteeren!

Gelijk gisteren is gemeld, heeft de Synode van Canterbury, de voornaamste geestelijke vergadering der Engelsche Staatskerk, bij H. M. een adres ingediend met het doel om een gedeelte van de vroegere kerkelijke magt te herwinnen. Deze poging mag inderdaad veelbeduidend genoemd worden. De Anglikaansche godsdienst, vertegenwoordigd door hare bisschoppen en hooge geestelijkheid, heeft een teken van leven willen geven, en het aloud gebruik willen herstellen om in Kerkelijk Parlement, uit een Hooger- en een Lagerhuis bestaande, te vergaderen.

Reeds meermaals hebben wij doen opmerken dat deze vergaderingen, onder den naam van *Convocations* bekend, in den beginne bijeen kwamen om over de belasting der geestelijkheid te raadplegen; doch later vormden zij eene soort van Synode tot regeling van kerkelijke aangelegenheden. Toen Hendrik VIII het geestelijk juk van het Hoofd der Kerk afgeschild en het schisma in zijn rijk ingevoerd had, zag hij met leede oogen dat gezag door de *Convocations* uitgeoefend, zoo zelfs dat hij die Synode de belofte afperste, *submission* aot genaamd, waarbij bepaald werd dat de geestelijke vergaderingen geen voorstel noch kanonieke bepalingen mochten uitvaardigen zonder voorafgaande toestemming der Kroon.

Na dezen afstand van oppergezag, bepaalden zich de geestelijke vergaderingen tot in 1664, bij de behandeling der belasting-zaken; en naarmate de Staatskerk als zoodanig meer hevestigd, en aan den Staat geheel onderdanig werd, hield de Kroon op met het bijeenroepen van het kerkelijk Parlement, welks vergaderingen dan ook inderdaad doelloos geworden waren.

Zoo stonden de zaken voort sedert 1717. Er had slechts ieder jaar eene ceremonie plaats met het doel om de herinnering aan de vorige magt te bewaren. Alsdan kwamen op Westminster, daags na de opening van het Parlement, de hoogwaardigheid-bekleeders der Anglikaansche kerk, doch alleen voor den vorm, bijeen. Die vergaderingen waren alzoo niets meer dan eene schaduw van de aloude *Convocations*, en schenen slechts te dienen om aan te duiden tot welk eene slaafschheid de protestantsche kerk in Engeland vervallen was. De zitting duurde dan ook niet langer dan een half uur, en sedert dat eene magtige partij in den boezem van het Anglikanisme in de laatste jaren eenige onafhankelijkheid voor de kerk zoekt te herwinnen, worden de zoogenaamde *Convocations* der kerkdistrikten York en Canterbury hoe langer zoo meer onbeduidend. Daarom heeft die partij de vraag geopperd of thans niet het oogenblik gekomen is, om dat aloude Kerkelijk Parlement met al zijn vorig gezag te doen herleven. Deze vraag heeft vooral uit het oogpunt van wettigheid allerheiligste woordenwisselingen doen ontstaan.

Eenige dagen voor de opening van het Parlement kondte de *Times* aan, dat de regering magtiging verleentde tot het vergaderen der Kerkelijke Kamers, maar aansluitend werd dit bericht door de ministeriele *Morning Herald* op eene half officiële wijze gesproken. Zoodra het Huis der Gemeenten vergaderd was, werd de minister van Binnenlandsche Zaken, de heer Walpole, geïnterpelleerd aangaande de meening der regering, ten opzichte van de pogingen tot het herstellen van de *Convocations*, de minister antwoordde, dat hij der Kroon zou antwoorden de *Convocations* te magtigen kanonieke verklaringen af te leggen, vermids die volgens zijn inzien, zeer schadelijk waren voor de rust en de gezondheid der Staatskerk.

Dit antwoord was vrij onbestemd en zeide wel niet veel, doch wat gebeurde er?

In weerwil van de ministeriele verklaring, die te

denken kon geven dat de regering de *Convocations* niet zou toelaten, is de vergadering toch bijeen gekomen en heeft beraadslaagd. De regering heeft het oogenblik toegezien. Een aantal bisschoppen, met den bisschop van Oxford aan het hoofd, hadden besloten de *Convocations* ten spijt van wie dan ook, te doen vergaderen. De rollen werden met behouding verdeeld, en talrijke verzoekschriften kwamen ter geschikter are om de aandacht van het geestelijk Hoogerhuis op de gewichtigste quaestien der Staatskerk te vestigen.

Dat geestelijk Hoogerhuis telde niet minder dan 16 bisschoppen onder het voorzitterschap van den prietaar aartsbisschop van Canterbury. Het Lagerhuis telde 80 à 90 leden.

Het voornaamste van de inwijdings-zitting is eene redevoering van den bisschop van Oxford, tot ondersteuning van een amendement, dat hij had voorgesteld op het adres door den aartsbisschop van Canterbury af naam zijner Synode aan H. M. gerigt tot herstelling van het geestelijk Parlement. De spreker drakte bijzonder op de noodzakelijkheid, dat de bisschoppen uit hunne werkeloosheid ontwaakten. De prelaat sprak over de Anglikaansche kerk, over hare goddelijke instelling (*sic*) en over zijne taak om bij zijne ambtgenooten het gevoel hunner plichten op te wekken. Tevens kende hij aan de bisschoppen het onbetwistbaar recht toe om te beraadslagen, ten spijt der *submission-act*. Hij zeide voorts in dit zijn gevoelen gerugsteund te zijn door de bekwaamste rechtsgeleerden, de Drs. Adams en Phillimore, en verzekerde dat de *attorney-general* van H. M. van oordeel is, dat men gemeld recht onmogelijk aan de bisschoppen en de geestelijkheid kan betwisten, zoolang zij geen kanonieke bepalingen uitvaardigen.

Het door den bisschop van Oxford voorgesteld amendement bestond dus daarin, dat men de Koningin zou verzoeken aan de *Convocations* hare magtiging te geven om komités te benoemen, belast met het gereed maken van wets-ontwerpen over de belangrijkste quaestien der Staatskerk. Onder deze ontwerpen zou eene eerste plaats bekleden dat tot oprigting van een hof van appel, om uitspraak te doen over processen in zake van verschil over de leer; opdat men niet meer, als in de zaak van Gorham, genoodzaakt mogt zijn het aan de uitspraak van de *private council* te onderwerpen, om te weten of het al of niet geoorloofd is de leer der wedergeboorte door het doopsel te verwerpen.

De aartsbisschop van Canterbury, afgeschrikt door de gewaagdheid van dit voorstel, heeft verzocht dat de vergadering tot den 16 mogt uiteengaan tot meerder tijd van beraad. Alsdan nam men onderzochting af van het adres, dat den volgenden dag, den 17, is geëindigd met de aanneming van het adres in den geest zoo als gisteren is gemeld, namelijk dat de *Convocations* gerechtigd mogten worden om al zulke onderwerpen in behandeling te nemen, tot welker openbaarmaking zij de autorisatie van de Kroon niet behoeven.

Het oordeel van de *Times* over deze quaestie hebben wij gisteren medegedeeld. Het blad keurt de krachtloze, en weifelende houding der regering tegenover de eigenmagtige handelingen der geestelijkheid ten hoogste af. Het wil de volkomen afscheiding van Kerk en Staat, of zoo de Staat zijne suprematie over de Kerk wil handhaven, dat dan krachtig geschiede, met beteugeling van alle pogingen die zijn recht zouden kunnen bekorten.

Intusschen belooft die poging der Anglikaansche geestelijkheid vruchtbaar te zullen zijn in onderrichtingen. Indien zij namelijk de vrijheid van beraadslaging herkrijgt, dan zal die vrijheid juist strekken, zegt de *Univers*, van welke wij de meeste der bovenstaande bijzonderheden ontleenden, om aan de wereld de onmagt van het Anglikaansche schisma te doen zien.

Het *Westf. Kirchenbl.* zegt nopens de maatregelen der Pruisische regering tegen de Katholieke Kerk in Hohenzollern:

Dat langzame heeft, gelijk bekend is, geen overvloed van priesters, zoo als het Aartsbisdom Freiburg over het algemeen niet heeft. Nu nemen eenige Paters van het gezelschap van Jesus te Gorheim bij Sigmaringen hun verblijf, ten einde voor de ziele van God, de zaligheid der zielen, en hunne eigene verbetering te leven. Straks komt er eene koninklijke beschikking van den 5 Nov. die niet alleen de nederzetting bemoeijelikt, maar ook aan de politie last geeft bij de Paters aan te dringen tot het verlaten van dat land. Dit staat zoo ten naastenbij gelijk met *wegdriven*, *doorjagen* in de volle betekenis van het woord. Zoo ver had men het tot dusverre nog niet gebracht. De Hohenzollernsche landen zijn met uitzondering van enkele Protestanten, geheel Katholiek; en nu beproeft men het om daar eenige vrome ijverige priesters van eene eerwaardige orde, die slechts voor het heil van anderen leven, het land uit te bannen! Voorwaar een ernstig en schrikbarend feit. Tot dusverre had men nog verwacht, dat de bewuste maatregelen niet tot het uiterste zouden gedreven worden, doch wij zien het hier wel anders. Waar moet het heen, wanneer men aldus voortgaat? Men mag zich de zaak voorstellen uit welk oogpunt men wil;

eene angastige huivering bevangt het gemoed bij het vooruitzicht van hetgeen ons te wachten staat. Voor den Katholijk zijn kerkelijke verdrukkingen een vermogend middel, om zijnen godsdienstijver te verlevendigen; maar Gods gerechtigheid.....!

Den 9 November is te Napels, voorzien van de H. Sakramenten der H. Kerk, in den ouderdom van 61 jaren overleden, de graaf van Shrewsbury (John Talbot, graaf van Shrewsbury en Waterford, eerste graaf (Earl) van Engeland). De *Tablet* schetst in dezer voege zeer treffend het karakter van dezen echt katholieken edelman:

Zijne grootmoedige mildheid, de groote katholieke Edelen uit Engeland's glorieijkste en christelijkste tijden waardig; zijn ijver voor de uitbreiding en handhaving des geloofs; zijne edelhartigheid in de erkenning van Gods wonderwerken tegenover het honend gelach van een ongelovig en verdaaid volk; de groote weldadigheid en godsvrucht, waarmede dit hoofd der familie Talbot eenen doorlichtigen katholieken naam versierde; — al die deugden vermaiden te zamen een karakter, dat, in tijden als de onze, een edelman is, en voortaan maar de liefden en de dankbaarheid van het katholieke volk. De eenigste nog levende dochter van den overledene is de gade van den Romeinschen Vorst Doria Pamfili Landi. De andere dochter Catharina Wendeline, de gade van Prins Marc Antonio Borghese is in 1840 gestorven. Zijn eenige zoon stierf reeds als kind. De 19 jarige Bertram Arthur Talbot, zijn neef, is erfgenaam des titels van Earl van Shrewsbury.

Allen die iets bijgedragen hebben voor de arme missie van Barnet in Engeland, voor welke de Eerw. Dr. Faa de Bruno in Halland geldinzamelingen heeft gedaan, zullen niet genoeg vernemen, dat de bijeengebrachte gelden niet alleen reeds hebben vergoed het fondeering-werk van het kerkgebouw en de pastorij tot eene aanmerkelijke hoogte te brengen, maar ook om de aangrenzende school geheel te voltooien, die thans voorloopig tot noodkerk zal dienen. Dit gebouw is wel is waar zeer klein, doch altijd beter dan eene kamer in een partikulier woonhuis, zoo als men tot dusverre genoodzaakt is geweest te gebruiken. De Eerw. Dr. Mussa, die de plaats van Dr. Faa vervult, schreef onlangs uit Barnet, dat men begonnen was op Zondag 14 November de H. Mis aldaar op te dragen. Hij stelt zich voor, om niet alleen het Goddelijk Woord aan de Katholijken te verkondigen, maar ook om voorlezingen te houden voor Protestanten, en om zelfs openlijke redetwisten dagblad, door hem zelfs uitgegeven, en dat wij voort ons hebben liggen. Wij twijfelen niet of de pogingen van dien eerwaardige geestelijke, die zooveel talent aan zooveel godsvrucht paart, zullen met een gelukkig uitslag bekroond worden.

Binnen drie weken zullen eenige Ursuliner-religieuzen van Sittard in Liuburg, naar Barnet verstrekken, ten einde aldaar de bediening der school voor arme meisjes op zich te nemen, en er ook een pensionaat op te richten. Onder deze religieuzen zal zich bevinden zuster Maria Emmanuel, eene zeer bemiddelde dame, die vroeger onderwijzeresse was der protestantsche school te Barnet, doch sedert meer dan twee jaren in de Katholieke Kerk is opgenomen, en haar Noviciaat in het klooster te Sittard heeft volbragt. Thans zal zij naar Barnet terug keeren, om aan het hoofd der katholieke school te staan.

Men schrijft ons uit Neerbosch, bij Nijmegen, dat door de zorg en den ijver van den Eerw. heer Pastoor Schinwerth, de gemeente van Hees en Neerbosch in het bezit is gekomen van een nieuw orgel, vervaardigd door den kundigen orgelmaker Wilhelm Rütter te Kevelaar. Een allezins bevoegd beoordeelaar roemt de doelmatige konstruktie, de technische soliditeit, de intonatie, en de temperatuur van dit fraaie stuk, waarvan de kleine toon der zachte geluiden wedijvert met de kracht en majesteit der sterkere.

De synodale kommissie der Hervormden te Rotterdam, die het bevel heeft gegeven, heeft een adres aan den Groothertog van Toskanen gerigt, zo het heet, ter zake van godsdienstvrijheid.

Te Vlissingen is, den 19 dezer, de nieuwe kapel bij de bewaarschool voor kinderen van katholieke ouders, plegtig ingewijd.

Men leest in de *Indie*: Reeds eenige maanden geleden vreesde men, dat in de residentie Tagal weder eene mislukking van den rijstogst zou plaats hebben. Deze vrees is thans bevestigd, alzoo men het misgewas op eene uitgestrektheid van 3. a 4000 bouwschat, zijnde ongeveer eene mindere oogst van 48,000 pikols van 125 lb. Men vermoedt, dat deze ramp is te wijten aan het verzuim, om te gelegeren tijd van den regen te hebben gebruik gemaakt tot besproeiing der velden.

— De Djorjasche zaken zijn alle afgedaan door he

Indische gouvernementen en alle koninkrijken met de vor-
sten tegevoerd tot 1860.

De gouverneur-generaal is tijdens zijne reis over
Java uitgegaan van Djococarta vertrokken. Hij heeft
onder anderen aldaar een prachtige tentoonstelling kun-
nen bezichtigen, waarbij alle takken van handel en nij-
verheid waren vertegenwoordigd. Goud en zilverwerk
keurde batik (gekleurde linnen) en batik met goud door-
werkt, Nederlands weefsel en spinnel, rijk mat en vlecht-
werk, prachtige met goud en zilver ingelegde wapenen,
eene groote verzameling pot- en aardewerken, daaron-
der draining-begizen met molken, die bijzonder de aan-
dacht trokken.

Reeds zijn alhier (Djococarta), onderscheidene uitge-
strektheden lands gedraaid. Maar bovenal was belang-
rijk de kollektie voorwerpen van dagelijksch nut en ge-
bruik van rood koper en goud. Deze begon met
getrokken rag-fijne draad en werd gesloten door een
allerfraaist blinkende metalen klok van 2 voet midde-
laffraai. Hollandse en Javaansche legende. Dat de
lijn met Hollandse en Javaansche legende. Dat de
voorthengelen van den grond in overvloed aanwezig
waren, behoeft niet te worden vermeld.

De tentoonstelling bestond uit een groot
gebouw, dat den eigenaar, den heer Barelly,
welwillend gesteld ter beschikking van de directie der
tentoonstelling, en bevattende eene ruime voorgallerij,
lange binnengallerij, vier kamers en groote warande.
En nogthans moest voor de helft meedere ruimte wor-
den aangekocht. Snaakvol was de rangschikking der
voorwerpen. De gouv. gen. verklaarde zich getroffen
door het gezigt, en betreurde dat de tijd van zijn ver-
blijf te Djococarta zoo kort was en door plegtigheden
en feesten werd ingenomen, zoodat hij slechts eenige
uren aan de bezigtiging van de tentoonstelling kon wijden.

Uit hoordrecht verneemt men, dat er de proefseinen
met den elektro-magnetischen telegraaf tusschen Rotterdam
en Breda en vice versa hebben plaats gehad, en wel met
den besten uitslag, zoodat er des noods reeds dadelijk
gebruik van zou kunnen gemaakt worden.

Maandag was te Gorinchem, ofschoon op de ge-
wone markt, 900 stuks rundvee ter markt. Er was
echter weinig handel.

GRAVENHAGE, 23 Nov. Heden heeft men op het
Buitenhof een begin gemaakt met de afmeting tot het
plaatsen van het standbeeld van wijlen Z. M. Koning
Willem III.

STATEN-GENERAAL.

In deze zitting is de heer van Raamsdonk, nieuw benoemd
lid der Kamer, toegestaan, tegevoerd te worden.

Over het ontwerp tot het tijdelijk in dienst laten van een
millioen mantbiljetten zal nader worden beraadslaagd.
De beraadslagingen zijn voortgezet en geëindigd over hoofd-
stuk IV der staatsbegroting voor 1853 (Justitie). Nadat de
vergadering de onderscheidene artikelen had goedgekeurd met
uitzondering van art. 17 luidende: „Traktementen, abonne-
ment voor bureau-kosten, kosten van kleding en wapening
van ambtenaren van algemeene of rijks-politie“ heeft zij het
hoofdstuk in zijn geheel aangenomen.

BUITENLANDSCHE BERICHTEN

FRANKRIJK.

PARIS, 22 November. Men leest heden in de *Moniteur*,
Zondag worden zijn de verkiezingen in al de wijken
dezer hoofdstad geopend. Niettegenstaande het vrij on-
gunstige weder en den geringen tijd, op het midden
van den dag viel, hebben een groot aantal burgers zich
beijverd aan hunnen plicht te voldoen.
Omgeens is het geheel veld zeer schoon en de
meest volkomene kalmte en nergens, noch bij de sektiën,
noch aan de mairiën, werden buitengewone maatregelen
genomen.

Volgens de aan ons toegezonden berichten, hebben
de bewoners der faubourgs, in talrijken getale deel aan
de stemming genomen, terwijl de plattelandsbewoners
in massa zijn opgekomen.

De geest die onder de geheele bevolking heerscht,
is voortreffelijk. Alles doet hopen, dat het resultaat van
Maandag even goed zal zijn als dat van Zondag.

Om een denkbeeld te geven van den ijver, waarmee
de Parijsche kiezers aan de stemming deelnamen, is
het voldoende te vermelden, dat Zondag ongeveer 105,000
kiezers hunne stembriefjes hebben ingeleverd, hetgeen
meer dan de helft is van het ingeschreven getal.

De platte lander trekken geheel getuigen, met
haren vapperende banieren voorop, naar de stembus.
Heden heeft de vergadering een groot aantal depêches
mede uit de departementen, welke allen gunstig luiden
ten opzichte van het verkiezingswerk.

Heden, de tweede dag der verkiezingen, heeft (vol-
gens een later bericht) een groot aantal kiezers binnen
de hoofdstad aan de stemming deelgenomen, doch groo-

ter blijft de geestdrift, die in de departementen heerscht;
daar worden de stembussen letterlijk besformd.

Reeds is de uitslag bekend van de stemming op gis-
teren, van het leger van Parijs; 20077 militairen ver-
klaarden zich voor en 353 tegen het senaatsbesluit tot
herstelling des Keizerrijks.

Volgens de *Pays* hebben gisteren 108,221 van de
212,824 ingeschreven kiezers, hunne stembriefjes inge-
leverd.

De *Moniteur* bevat de dekreten, waarbij henoemd
worden: de heer Sylvain Blot, inspecteur-generaal van poli-
cie te Marseille, tot kommandeur van het legioen van eer;
de heer Norbert Ducloux, hoofdredakteur van de *Aigle*,
tot ridder, en de heer Laderèze, drukker en journalist
te Tours, mede tot ridder diervoor.

Het groote kongres der Duitse telegraaf-maat-
schappij zal in de maand November te Parijs plaats
hebben.

(Per telegraaf) PARIS, 23 November. Het definitieve
resultaat der stemming over het sedatus-consult, betref-
fende het keizerrijk, bedraagt in het departement der
Seine in ronde getallen:

voor	208,600 stemmen.
tegen	53,000 „
Het leger: voor	82,000 „
tegen	3,000 „

In de departementen bedraagt het aantal stemmen
tegen ongeveer een tiende gedeelte van de stemmen voor.
Het aantal stemmen, die uitgebracht zijn, is zeer groot.

MADRID, 17 November. Men verneemt thans dat de
heeren Ordonnez en Reynoso tot het nemen van hun
ontslag als ministers van buitenlandsche zaken en open-
bare werken zijn uitgenoodigd geworden door den heer
Bravo Murillo. Eerstgenoemde is reeds behoevend tot lid
van den koninklijken raad, laatstgenoemde heeft het
grootkruis der orde van Karel III ontvangen. De heer
Murillo zeide, dat de regering tegen de aanstaande
opening der Kamer verspreking behoeft. De portefeuille
van openbare werken wordt steeds waargenomen ad in-
terim door den heer Bertrán de Lis. De dienst van
minister van buitenlandsche zaken, de heer Christóbal
Bonifaz, heeft aan alle ambtenaren werkzaamheid, eer-
lijkheid en bekwaamheid aanbevolen.

Men verwacht met ongeduld de opening der Cortes,
daar men de aanstaande zitting voor zeer belangrijk
houdt. Er schijnt eene verbredering tusschen de ver-
schillende fraktien der Kamer te zijn ontstaan, behalve
bij de ultra's, die, gelijk overal elders, onverzoen-
lijk zijn.

ENGLAND.

LONDON, 23 Nov. De heer Villiers heeft heden
het belooft, bij het Huis der Gemeenten zijne
motie ingediend strekkende dat de nieuwe tegenwoor-
diging het beginsel der handelsvrijheid omhelze, de
daarvan gemaakte toepassing goed keure en de verdere
toepassing wenschelijk verklaare. Het ministerie heeft bij
mijnde van den kanselier der schatkist, als amendement
op het voorstel van den heer Villiers, het volgende be-
sluit voorgesteld: „Het Huis erkent met blijdschap,
dat de goedkoopheid der levensmiddelen, die door laat-
stelijk gemaakte wetten is bevestigd, het meeste heeft
toegebracht tot de verbetering van den toestand der ar-
beidende volksklassen en tot vermeerdering hare ge-
hiepingen; en daar onbepaalde mededeling na behoort
te overwegen als het beginsel van ons handelsstelsel
aangenomen is, beschouwt het Huis het als den plicht
der regering, onvoorwaardelijk deze staatkunde aan te
kleven, in die maatregelen van finantieel en administra-
tieve hervorming, welke zij zich in al lands tegenwoor-
dige gesteldheid verplicht mocht achten voor te dragen.“

Men leest in de *Standard* hieromtrent het volgende:
„Het voorstel van den heer Villiers bevat iets waars-
vermenig met een onwaars. Dus zoude een poging
om het geheel te doen verwerpen, waarschijnlijk mis-
lukt zijn. Hierom heeft de heer Villiers een amendement
voorgedragen, strekkende om het wane van de
valsche te schiffen en alleen het eerste aan te nemen.
Zijn voorstel laat zich niet af over de regvaardigheid
en doelmatigheid van het handelsstelsel in het af-
getrockene beschouwd, en het strekt niet om toekomstige
ministers en toekomstige parlementen te biaden,
hetgeen de heer Villiers zich aanmatigt. Wij begrijpen
niet welke bedenkingen tegen het amendement zouden
kunnen worden ingebracht, en daar het vóór het voor-
stel in stemming moeten worden gebracht, zal het waar-
schijnlijk worden aangenomen. Dit althans is zeker dat
een ieder die niet gedreven wordt door louter partijzucht,
door den wensch om zich zelven of zijne vrienden tot
het bewind te verheffen, voor het amendement zal
stemmen.“

Ter viering van de nagedachtenis des hertogs van
Wellington zal er een inschrijvings-geschied worden
het doel om een tweeschool op te richten, waarin kin-
deren van arme officieren van het leger gratis onder-
wijs zullen genieten. Inderdaad een voortreffelijk denk-
beeld!

Men heeft dezer dagen ten derde male een vruch-
telooze poging in het werk gesteld, om tusschen Ierland
en Schotland een tweede onderzeesche kabel te leggen.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 23 Nov. Te rekenen van 1 Nov. zal men
tusschen Berlijn en Brussel regstreeks met den tele-
graaf, in een of twee minuten korrespondeeren.

De voordragt om het verkeer op de spoorwegen
aan eene belasting te onderwerpen, gelijk die in de vo-
rige zitting der Wetgevende Vergadering in Pruisen
aangelegd is gebleven, zal denkelijk op nieuw aan de
Tweede Kamer aldaar worden ingediend, behoudens de
veranderingen, welke naar aanleiding der ter sprake ge-
brachte bezwaren, noodig zijn geacht.

Volgens eene telegrafische depeche, is er een tele-
graphisch station te Darmstadt geopend, en eene telegra-
fische verbinding met Frankfurt a/M over Bruchsal en
Mannheim ingesteld.

Aan den Hannoverischen Zuider-spoorweg wordt
met zooveel ijver gearbeid, dat het gedeelte van Al-
feld, reeds in Januarij 1853 zal kunnen geopend wor-
den; men berekent dat deze spoorweg in zijne geheele
uitgestrektheid van Hannover tot Kassel nog vóór het
einde van 1854 zal voltooid zijn.

De Keizer van Rusland heeft vergunning verleend
tot het aanleggen van een spoorweg tusschen Odessa
en Charkow; de regering waarborgt 5 pCt. interest
ten behoeve der uit te geven aktien.

In Zwitserland wordt met verduubelden ijver aan
het aanleggen van telegrafische lijnen gearbeid; die van
Chaux de Fonds naar Bern is thans geopend, hetgeen
ook weldra met de linie van daar naar Lausanne het
geval zal zijn. Wijders houdt men zich onledig met
het plan, om eenen spoorweg over den Grinsel en
Simplon aan te leggen.

BERLIJN, 23 Nov. Gisteren is in den onder voor-
zitting des Konings gehouden ministerraad, de kwestie
der grondwetsherziening behandeld. De aanwezigheid des Hertogs van Brunswyk alhier
heeft, zegt men, een belangrijk politiek doel, namelijk
de ratifikatie van het nieuwe tolverbond met Pruisen.
In wel onderdrukte kringen wint het gevoelen meer en
meer veld, dat alle zwaargheden, die zich tegen de
uitvoering van het September-verdrag en de instand-
houding van het tolverbond opdeden, uit den weg ge-
ruimd zijn.

Men zegt dat de minister van Binnenl. Zaken zijn
opslag heeft ingediend.

WIEN, 21 Nov. De beraadslagingen der tol-kon-
ferentiën worden hier dagelijks ijverig voortgezet.

De Keizer van Oostenrijk heeft het aanleggen van
een spoorweg van Steinbrück tot de grenzen van Kroatië
goedgekeurd.

Over Triëst, is uit Konstantinopel de nadere be-
vestiging ontvangen van het besluit der regering, om
over Adrianopel eenen spoorweg naar Belgrado te leggen,
waardoor men de reis van Wiën naar Konstantinopel
in 4 dagen zal kunnen volbrengen.

ITALIE.

Graf Cavour is van zijne onpasselijkheid hersteld en
presideert van den 18den den ministerraad.

Het stoffelijk overschot van den heer Gioberti, is op
den nacht van 19 dezer, van Parijs te Turijn aangeke-
nen en voorloopig in eene der kerken geplaatst.

Een brief van Genua d.d. 17 Nov. berigt het over-
lijden van den Bey van Tunis. Er wordt echter nog
weinig geloof aan gehecht.

Te Genua heeft zich eene Trans-Atlantische stoomboot
voor de lijnen van Genua naar Montevideo en New-
York gevormd; van de fondsen was men reeds ver-
zekerd.

Men meldt uit Florence d.d. 18 Nov., dat de dood-
staaf, welke door de grondwet afgeschaft was, bij een
besluit van den groothertog wederom is hersteld.

STADSNIEUWS.

Burgemeester en Wethouders der Stad Amsterdam, in aan-
merking nemende, dat de zogenoemde St. Nikolaas-Avond
dit jaar invalt op Zondag den 8 December aansluitende, en
willende zorgen, dat op dien dag de godsdienstige oefening, door
niet gestoord worde, hebben goedgevonden te bevelen, dat
de kennis der ingezetenen, gelijk zulks geschiedt met dezer
dat de viering van den St. Nikolaas-Avond op voorafge-
Zondag niet zal plaats hebben, maar uitgesteld wordt tot
zoo zal plaats hebben op Maandag-Avond den 6 daaraan-
volgende.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 24 November.
BEVALLEN (23 Nov.): M. Minneboek, geb. Klotz, Z.
OVERLEDEN (20 Nov.): Salomon Sterk, 23 j.

